

پیاوه نئیسکه پهیکه زهکه

چیرۆکی: مه هدی ره زایی
له فارسییه وه: خالد فاتیحی

باران

پیشکەشه به:
عه‌کا دیهباشیا

هاوسه ره که م دەرگای مائی لیکردمه وهو به سهرسوورپمان و شله ژانه وه پرسى "نه وه دستت چى ليها توه؟"

نه وکاته بوو که تيگه يشتم دستى راستم پيوه نه ماوه نه وهندهى بيرم کرده وه بيرم نه هاته وه. هاوسه ره که م که بهرگى نه وهى نه دهگرت، نيوشه وي خوى پيچايه وهو چوه قاوه خانهى مهيدانه که. دستى راستمى به جيگای دستى پياويكى به کده دستى شاره وه ديت، که ئيستا دوو دستى هه بوون و ببوه قاوه چى مهيدانى شار. دواى بگره وه برده يه کى زور، کابرا پيوتبوو، که من به ئاره زوى خوم دستى خوم داوه تن، تا بتوانى کاربکاو نان بو ژن و منداله کانى په يدا بکات.

هاوسه ره که م نه وه شوه له هه موو شه وان ميهره بانتر بوو. هه رچهنده دهکرا رقه کهى له قوولايى نيگا کانيدا بخوينيه وه، به لام دواى چند رورژ زياتر نه يتوانى تهحه مولم بکات، کاتيک به پوخساريكى ئيسک و پرسک و بى پيست هاتمه وه مائى. دهستى که به سهر ئيسکه کانى دم و چاومدا هيتاو ديسان وه بيرم نه هاته وهو که پيستی پوخسارم چ ليکردوه. هاوسه ره که م ديسان خوى پيچايه وه دواى گه ران و سورانيک به مهيدانى شاردا، پيسته که مى به پوخسارى کچيکه وه ديتبوو. پيئوبوو که خيانه تم ليکردوه، چوبووه لاي کچه و پيسته کهى له پوخسارى داماليبوو، پاشان زانيبوى که پيستی پوخسارى کچه سووتاوه. کيژه وتبووى که هاوسه ره که م به ئاره زوى خوى نه وه کارهى کردوه، تا پياويک عاشقم بى و بتوانم بژيم. هه موو نه وانم له هاوسه ره که م بيسته وهو نه سلنه نه و باسانهى که ده بکردن، له بيرم نه ماون. رورژيکى دیکه که هاتمه وه مائى دوباره خيزانم خوى پيچايه وهو نه وه جاريان

له ناوه راستى مهيدان. به پيوه، ماندوو بيچووله. با، کزهى بارانى پايزى له سهر بهر دچنه کان کوده کاته وه، ده بهيئى و ده بخزينيئه ناو پالتوکم. ته واوى ئيسقانه کانم ده له رزن. ئيدى شتيک بيچگه له ئيسقانه کانم نه ماوه ته وه، سه رما بيانته زينيت و به چاويک بتوانم دنياى ده ورو به رم بييم.

چند منداليک به غاردان له دووره وه دين، به خوشى و هوارکيشانه وه. که ميک سه رم به رزده که مه وه. دم و چاوم له ژير کلاوه گه رگه پييه خوله ميشيه که ده رده که وي. که ليم نزیکه بنه وه، ههنگاه کانيان شلده که نه وه و به کيکيان ده لئيت» مندالينه، پياوه ئيسکه په يکه ره که، پياوه ئيسکه په يکه ره که!

"نه باباه، پياوه ئيسکه په يکه ره که نييه."
 "به خوا، بوخويه تى، ته ماشاى بکن. بوخويه تى."
 منداليکى دیکه تفى ده مى قوتده داته وه و به دهنگيکى له رورژکه وه ده لئيت» ليره چى ده ويت؟

"نازائم. چه تمن به دواى خواردندا ده گه ريت. خواردنى بده يئى؟"
 "نا. نا. دايکم ده لئيت هه ره که سيک له پياوه ئيسکه په يکه ره که نزیک بکه ويته وه، وه کو نه وى ليديت. زووه کن با راکه ين." هه روا که سه رنجمده دن، به راکردن دوورده که ونه وه و چند ههنگاويک که دوورده که ونه وه، به هه ناسه برکيوه ئاورده ده نه وه، که نه بادا دوايان که وتيم.

سه رنجمده ده نه وه رسته يه "هه ره که سيک له پياوه ئيسکه په يکه ره که نزیک بکه ويته وه، وه کو نه وى ليديت."
 با له پيلوى چاوه کهى دايکه مه وه ریک ديت و ده چيئه ناو کاسهى سه رم. سارديه کهى ده بيرد مه وه بو نه وه شوهى، کاتيک

بئ ئەوەی قسەیهک بکات، جانتاکەى دەستدایەو کاتیک دەبویست لەمال بچیتەدەر، بیشم لیگرت و وتم: ”بۆچی؟“

بردمیە بەر ئاوینە. خۆم بینی که هیچ گۆشتیک بە لەشمەووە ئەماوە و هەتا لەبیرم ئەمابوو، که چیم بەسەرھاتوو. نیگەرانی لەو هەموو شتانە بەرم لە ھاوسەرەکم گرت و وتم: ”چما نەتەدەوت که ئاکارو پەفتار لە پوخسار باشتەرە؟ من هیشتا ئاکارو پەفتارم لە دەستنەداوە، من هیشتا هەمان پیاوە باشەکم. وانییە؟“

بزهیهکی تال لەسەر پوخسارە ساردوسرەکهی نیشت و وتی: ”ئەمۆ بڕوام گۆراوەو دەلێم ئەوەندەى ئاکارو پەفتار گرنگن، پوخساریش گرنگە. ئەو کەسەى که ئاکارو پوخساری پئ لەیهک باشتەرە گەمزەیه... گەمزەیهکیش فەرقی نییە، که کامەیانى پئ لە کامەیان باشتەرە.“

رۆیشت و ئیدی نەهاتەو. دواى ئەوە چیرۆکهکانم بەناوی پیاوە ئیسکە پەیکەرەکه بەشاردا بلأوبۆو، که هەرچارەو بەشیک لە لەشم داوەتە کەسێک، بەلام من هیچم نایەتەو یاد.

رۆژیک لەبەردەرگای قاوہخانەى مەیدان گویم هەلخستبوو، بیستم که من رۆژیک بۆ تیرکردنى سەگ و پشیلەکان، لە ناوہپراستی مەیدان پووتبوومەتەووەو رینگامداوە، که گۆشتى لەشم پارچەپارچە لێبکەنەووەو بیخۆن، تا زیندوو بمینن، دیسانیش هیچ وەبیرم نایەتەووەو ئەوہش خەلکی شاری لەویەپری بەخشندهیى منى دەزانن، که دەبەخشم و وەبیرم نایەتەووە. ئیستاش هیچ شتیکم نییە، جگە لەو ئیسقانانە نەبئ.

هیشتا هەر لە ناوہپراستی مەیدانم. بەپێو، ماندوو، بیجوولە. پەشاییەک لەلایەکەو دەى و پووناکایی لەلایەکی دیکەو دەکوژیتەووە.

بەرەولای قاوہخانەى مەیدانى شار هەنگاو دەنێم. لە وێک کەوتنى ئیسقانەکانى لاقم بە سەر بەردچنەکانى شەقامەکە، وەکو خرەمى سمى ئەسپ دیتە بەرگوئ. دەورى تەواوی میزەکان قەرەبالغن و هەموویکەووە سەرگەرمى قسەکردن. مەى دەخۆنەووە. پێدەکەن. جگەرە دەکیشن. قسەدەکەن. گالتهوگەپ دەکەن. ئامادەبوون که دەمبینن، بێدەنگى هیدی هیدی بە قاوہخانەکەدا بلأودەبیتەووەو ئیستا هەموویان تەماشامدەکەن. لەبەرخۆمەووە دەلێم تۆ که لەشار بەناوبانگ بووی، دەى بجوولئ و داواى شتیگ بکە.“

کلاوہ گەرگەرپەیکەم لەسەر سەرم هەلدەگرم. دەچمەلای میزیک و لەپى دەستم بەسەر کاسەى سەرمدای دێم و دەلێم: ”سلاو ھاوڕێیان. ئیوہ پیاوە ئیسکە پەیکەرەکه دەناسن؟“

چاوہپوانم که هەموو بەیهک دەنگ بلێن بەلئ، چ چاوہپوانییەکی بیھوودە، کاتیک تەنیا نیگا ساردەکانیان لێدەبینم.

درێژەى پێدەدەم ”ھەمووتان چیرۆکی پیاوە ئیسکەپەیکەرەکهتان بیستووہ. دلنیام، یان پەنگە بتانەوئ جارێکی دیکەش بۆتان باسبکەم.“

نیگاکانى مات و بێدەنگ، تەنیا شتیکن که دەتوانم وەسفیانبکەم. ”دەى باشە. بۆتان باسدەکەم، یەکن بوو یەکن نەبوو. پیاویک ھەبوو که ھەمووشتیکی ھەبوو، ژن، ژیان، بەژن و بالایەکی جوان، پوخساریکی جوان. لەزەمانیکەووە دەستیپیکرد ئەوہى ھەببوو بەرەبەرە ھەمووی دا بەخەلکی، تا ئەوہى ژنەکەى بەجیئەشت. کارەکەشى ھەر لەدەستدا. ئەو ئیستا هیچى نەماوە لەدەستبیدات، بەلام دەزانم زۆر پۆژان پێویستی بە ئیمەومانان دەبئ. یارمەتى دەوئ، بەلام هیچ نالئ. غرورویەکەى رینگەى نادا، داوا لەکەس

رۆژیک

له بهردهرگای
قاوهخانەى مهیدان گویم
هه‌لخستبوو، بیستم که من رۆژیک
بو تیرکردنی سهگ و پشیلەکان، له
ناوه‌راستی مهیدان رووتبوومه‌ته‌وه
رینگامداوه، که گوشتی له‌شم پارچه‌پارچه
لیبکه‌نه‌وه و بیخۆن، تا زیندوو به‌یننن،
دیسانیش هیچ وه‌بیرم نایه‌ته‌وه و ئه‌وه‌ش
خه‌لکی شاری له‌وپه‌ری به‌خشنده‌یی منی
ده‌زانن، که ده‌به‌خشم و بیرمنایه‌ته‌وه

بکات. به‌پای ئیوه نابێ مرۆف
بین و یارمه‌تی بده‌ین؟ ئه‌وه‌نده
مرۆف و به‌خشنده‌بوو، که ئه‌وه‌ی
به‌خشیویه‌تی له‌بیری نییه، به‌لام
خۆ ئیوه له‌بیرتانه. ناتانه‌وێ کارێک
بکه‌ن؟

بیده‌نگی هه‌روا بالی به‌سه‌ر قاوه‌خانه‌که‌دا

کیشابوو. ده‌توت هیچ شتی‌ک ناتوانی ئه‌و بیده‌نگیه‌ بشکێنی.
بیده‌نگیه‌ک تۆزقالا تۆزقالا وجودمی وه‌کو خۆرکه‌ ده‌خوارد. بزه‌یه‌کم
کرد و ده‌لیم: ”زۆرسوپاس که گویتان له‌قسه‌کانم گرت.“

به‌لام نا، چوونه‌ سه‌رمینۆ ئه‌و قسانه‌م بێجگه‌ له‌خه‌یالاتم شتیکی
تر نییه. من له‌پشت پیشخانه‌ی قاوه‌خانه‌که‌ وه‌ستاوم و قاوه‌چی
په‌نجه‌کانی ده‌نووشتی‌تیته‌وه‌و ئانیشک له‌سه‌ر میزه‌که‌ ده‌داته‌وه‌ و
ده‌لی: ”شتیکت ده‌ویست؟“

ته‌ماشایده‌که‌م. تا‌قه‌ فلسی ناو پالتۆ خۆله‌می‌شیه‌که‌م له‌سه‌ر
پیشخانه‌که‌ داده‌نیم و ده‌لیم: ”ساردییه‌ک، زه‌حمه‌ت نه‌بین.“

قاوه‌چی بزه‌یه‌کی کردو ده‌لیم: ”له‌ که‌یه‌وه‌ ساردیت
نه‌خواردۆته‌وه‌ به‌دبه‌خت؟ به‌وه‌نده‌ پاره‌یه، ئاوی خواردنه‌وه‌شت
ناده‌نی.“

هه‌ستده‌که‌م

یه‌کی‌ک له‌ پشته‌وه‌ پالتۆکه‌م
پاده‌کیشی. ده‌سوپی‌مه‌وه‌و کیژۆله‌یه‌ک ده‌بینم که ده‌پاریته‌وه:
”کاکه، توخوا یارمه‌تی...“

پوخساره ئیسقانیه‌که‌م ده‌بینی، پاشماوه‌ی قسه‌که‌ی
قوتده‌داته‌وه. ده‌توت له‌ شوینی خۆی وشکبووه‌و ناجوئی. سه‌که‌که
له‌سه‌ر پیشخانه‌که‌ هه‌لده‌گره‌مه‌وه‌و بۆلای که‌چی پاده‌دیرم. ده‌ترسێ
له‌وه‌ی وه‌ریبگرێ. پاره‌که‌ی له‌ ناوده‌ستی داویم. په‌نجه‌کانی
ده‌نووشتی‌تیته‌وه. نازانم له‌ترسانه‌ یان له‌ نیازیه‌تی.

له‌ قاوه‌خانه‌که‌ دیمه‌ده‌رو دیسان له‌ ناوه‌راستی مه‌یدانی شار
پاده‌وه‌ستم. قروسکه‌ قروسکی سه‌گ و میاوه‌میایوی پشیلان دی. تاکه
شتیک که هه‌مبێ، کلاویکی گه‌رگه‌ری و پالتۆیه‌ک و چاوێک. پیاویکی
کوێر که کاسه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه، له‌ دووره‌وه‌دیت. له‌ حالیکدا که

دەستیکی لە بن ھەنگلی ناوھو سەری شۆرکردۆتەو، بە کۆمەکۆم دیت، بە لکو کەمتر سەرما کاریلیکات. کە دەگاتە نزیکم دەلئی ھەستم پێدەکات. کاسەکی بەرەولام رادەدێری. ددانەکانی لەسەرمان چۆقەچۆقیانە. پالتۆکەم لەبەرم دادەنیم و لەبەرئەوی دەکەم.

نیگەرانە لەوھی کە کەسیک بێ ئازاری بدەم. دواي ئەوھی ھەست بە گەرماي پالتۆکە دەکات، ھێمنتر دەبیتەو. بزەبەکی دیتی. ئیدی ھەمووشتیک لەلای من تەواو بوو. لەو خەلکە بیزارو ماندوو بووم. تاقە چاوەکەم دەردنیم و بەکوێرە کوێرە لە روخساری پیاوھ کوێرەکە دەگە پیم و چاوەکەم لە کاسەسەری چاوەکانی دادەنیم. ئیستا من تەنیا یەک چلە ئیسقانم و کلاویکی گەرگەریم لەسەرەو ھیچی دی.

ھێشتا ھەر بای دیت و بەناو پەراسوھکانمدا رەتدەبێ و دەروات. ھەپەو میاوی سەگ و پشیلان نزیکتر دەبنەو. چەندە دەنگیان لەو بیدەنگیە مەیدانی شار لەلای من دلگیرترە. وا ھەستدەکەم ئیستا سەگ و پشیلە مەیدانیان پڕکردووھو ھەر ھەموویان تەماشامدەکەن. ھەندیکیان دەقرووسکینن، دەلئی بەزەبیان پێمدا دیتەو. رەنگە بەپێچەوانە خەلکی، ئەوانە باشترم بناسن.

ئیدی وزەبەک لە لەشمدانە ماوھو ناشم ھەوی ھەمبێ. ھەستدەکەم سەگ و پشیلەکان دەوریان داوم. کزەبای ساردی پایزی ئەوجارە توندتر لەپیشی، دەلئی سەرماي تەواوی بەردچنەکانی شاری یەكجێ کۆکردۆتەو و دیت و لە ئیسقانەکانی دەکوئێ. لە لەحزەبەکدا تەواوی ئیسقانەکانی لەشم ھەلدەو و لە مەیدانی شار بلاو دەبنەو. کاسەي سەرم بەردەبیتەو و کلاوھ گەرگەرپەکەم ھەروا لەسەریەتی. خۆشحالم لەوھی کە بەمەرگم شتیک بە سەگ و پشیلەکان دەگات. ئیستا روچیکم کە دەبینم و دەبیستم و ئیدی

سەرما ئازارم نادات. ھەست بە ئازادی دەکەم. ھەست بە پزگاری. سەگ و پشیلەکان ھەریەکە و پارچە ئیسقاننیکم تاو دەداتن، بەلام ھیچیان نای لیسنەو. ئیستا دەبوو ئیسقانەکانم بلیسنەو و چێزی لێوھربگرن، بەلام ئەو کارەي ناکەن.

خرمەي وردبوونی ئیسقانەکانم، ئەو کەسانەي لە قاوھخانەکەن دینیتەدەری. تەماشای جوولەي سەگ و پشیلەکان دەکەن. یەکیکیان دەلئیت» ئیمە لەوانە کەمتر نین. وەرن با بۆ کابرای ئیسکە پەیکەرەکە کاریک بەکەن»

ئیسقانەکانم لەسەر یەک دادەنیتەو و دووبارەنمای پەیکەرەکەم، نەک وەکو پیشی، بەلام لەشتیوھی ئەو ھەلدەچنەو.

یەکیک دەلئیت» ئاوا باش نییە. دەبێ کەمیک رەنگ و پووی بدەین» بەھەویر بۆشایی ناو ئیسقانەکانم پێدەکەنەو. ئەوھندەي پێدەکەن، کە شێوھی پیاویکی و رگنم لیدی. ھەر کەسەو جلیک دادەنێ. یەکیک کراس. یەکیک کۆت. یەکیک پالتۆ. یەکیک بۆینباخ.

ئیستا پەیکەرەکەم جلیکی تەواو و جوانی لەبەردایە.

یەکیک دەلئیت» وەرن با ناوی مەیدانەکە بننن، مەیدانی پیاوھ ئیسکە پەیکەرەکە. چۆنە؟»

ھەموو دەیکەنە ھەرا.

قاوھچی دەلئیت» بەیادی پیاوھ ئیسکە پەیکەرەکە ھەمووتان ساردی بخۆنەو مێوانی من.»

دیسان ھەموو دەیکەنەو بە ھەراو دەچنەو قاوھخانەکە.

بەیانێ پۆژی مردنە. خەلکی پەیکەرەکەم لە ناوھپراستی مەیدانی شار دەبینن، لەگەل تابلیزی مەیدانی پیاوھ ئیسکە پەیکەرەکە.

مهدي رهزايي

- له سالی 1983 له شاری تاران له دایکبووه .
یه کیکه له نوسره نویخوانه کان و به سه بکیکی جیاواز
دهنووسیت .

- ماوهی ده ساله سهرنوسه ری گوڅاری (نه ده بیاتی
داستانی چوکه) و به ریوه به ری سایته که شه .
- خاوه نی چن دین کاری نه ده بی و چند کتیبیکه .
تا نیستا سی به ره می چاپکراوی هه یه :
کئی له شیته کان دهرسی . رومان سالی 2010 .

2- رۆژگاری له بیرکراو سالی 2015 .

3-3 ناوازی مه په کان کورته چیرۆک سالی 2015 .
- چند به ره میکی دیکه شی به مزوانه چاپده کرین .

هموو ده لاین» په یکه ریکی چند جوانه .“ هندیک له مندا له کان
له گه وره کان ده پرسن» ناوی مهیدانه که پیاوه نیسکه په یکه ره ،
به لام بوچی په یکه ره که نه وند به خووه یه !“ که س وه لامناداته وه .
نازانم، په نگه که سیش له بیری نه بن، که پیاوه نیسکه په یکه ره که
کئی بووه .

گه نجیک که جانتایه کی به شانیه وه بوو، کامیراه کیسی به
ملیدا هه لواسیوه، له مهیدانه که نزیک ده بیته وه . ته ماشایه کی
په یکه ره که ی ناوه راستی مهیدانه که ده کات و چاوئیکش
له خه لکه که . ده چیته لای پیاویک که چاوئیکی کویره و پالتویه کی
له به ردایه . ده لیت» کاکه بیوره، من تویره رم . ده مه وی دهرباره ی
پیاوه نیسکه په یکه ره که زانیاری کوکه مه وه .“

کابرا بوله بولیک ده کات و ده لیت» دهرباره ی پیاوه نیسکه
په یکه ره که؟“

”به لئ . تو پیاوه نیسکه په یکه ره که ته ده ناسی؟“

کابرا ده سستیکی له سهر چاوی داده نی، پاشان یه خه ی
پالتوکی هه لده داته وه و ده لئ» به لئ ده مناسی . زور
باشیش . هموو ده مانناسی . مرقئیکی گه وره بوو .
من سالانیک کویره بووم . سالانیک سوالم ده کرد...“
ده سته پنده کات بو ئه و کابرایه ی که خوی به تویره ر
ناساندوه، چن دین کاتزمیر باسی من ده کات، به لام من
کابرای پالتو له به ری یه ک چاوم نایه ته وه یاد .

سه رچاوه :

- کومه له چیرۆکی «اواز گوسفندها»